

Utorak,04.01.2010.g.

Božji znakovi. Koliko samo Božjih znakova dobivamo u svojem svakodnevnom životu. Ili od svojih anđela čuvara. Ili od duša svojih pokojnih. Ili od nekog sveca ili svetice kojima se molimo. Da, sada će neki od vas, koji baš i niste u vjeri, samo zatresti s glavom. **TEŠKO JE VJEROVAT**
I DA MI OB

IČNI

SMRTNICI

I

GRIJEŠNICI

DOBIVAMO

BOŽJE

ZNAKOVE. O, itekako ih dobivamo! Samo se moramo naučiti da ih čujemo i prepoznamo.

Neki dan sam razgovarao sa jednom, meni jako dragom osobom, kojoj je umro muž i koja mi se povjerila da joj se u trenutku njegove smrti on njoj javio. Odnosno njegova duša. On je bio u bolnici a ona kod kuće u krevetu. I u trenutku njegove smrti, to je tek kasnije utvrdila kada je saznala u koje je vrijeme on umro, ona je osjetila da ju je netko stisnuo rukom na leđima kada je ležala. Okrenula se ali nikoga nije bilo u sobi. I ona je jednostavno znala da je to bio njegov stisak. **BOG**

JE NJEGOVOJ DUŠI

DAO

TU

MILOST

DA

SE,

KADA

SE

RASTALA

S

TIJELOM,

MOGLA

POZDRAVITI

I

S

OSOBOM

KOJA

JOJ

JE BILA
NAJMILIJA
U
ŽIVOTU.

A
ja sam
joj
rekao da joj je on tim stiskom htio poručiti da ne zaboravi njegovu dušu i da se moli za nju. Jer za svoga života, kao i svi mi, on je počinio puno grijeha i njegova duša će biti neko vrijeme u čistilištu, u mukama kojima će zadovoljiti vremenski za svoje grijeha.

I kazala mi je da je to nekima ispričala ali joj nisu vjerovali. I da je doživjela još dva znaka od duše te osobe za koje nije nikome kazala nego prvi put sada meni kada smo razgovarali. Bojala se da će je ponovno ismijati.

A
ONA
JE
TOČNO
ZNALA
DA
SU
TO
BILI
ZNAKOVI
OD
NJEGOVE

DUŠE! I da se ona puno moli za njegovu dušu. I da mu je kazala da neće se nikada za njega plakati a sada plače svaki dan za njim.

PREKRASNO!
KOJE
POVEZANOSTI
ŽIVE
OSOBE
I
DUŠE
DRAGOG
POKOJNIKA.

Ja sam joj samo kazao da, ako joj se još koji put dogodi da dobije kakav znak od te duše, da ju upita što treba i kako joj može pomoći. Jer duše, kojima Gospodin udijeli takvu milost da ih iz muka čistilišta pusti da se jave svojim živima, imaju veliku potrebu ili za sebe ili za neku drugu dušu u čistilištu, da se za nju molimo, postimo, činimo dobra djela, dajemo milostinju, prikazujemo mise ili nešto drugo, kako bi im pomogli da zadovolje svoje vremensku kaznu i da ih BOŽJE MILOSRĐE pozove k sebi da mogu gledati Njegovo lice. Zato, kada dobijemo takvu posjetu neke od duša, bilo u snu bilo u javi, pokušajmo ju pitati kako joj možemo pomoći. Osim

ako nam ona nekim znakom točno ne pokaže što moramo činiti.

I ovo, što sam vam sada napisao, do prije nekog vremena bila bi za mene priča u koju baš ne bi povjerovao. Ali sada, kada je moja vjera jača i kada sam spoznao Gospodina, sada mi je to toliko jasno i normalno kao da se to sve događa među nama živim ljudima, a ne između nas i naših pokojnih.

I u zadnje vrijeme, kako su mi ljudi počeli otvarati svoja srca radi potrebe za Gospodinom, vidim da svi mi imamo takvih događaja i susreta, samo ih se jednostavno sramimo s drugima podijeliti da nas ne ismiju ili jednostavno odbijamo vjerovati da se to stvarno dogodilo.

A KOLIKO TIM SVOJIM NEVJEROVANJEM ČINIMO ŠTETE I SEBI I DUŠAMA KOJE NAM S
E
OBRAĆAJU.

A
TO,
DA
DOBIJETE
NEKI
ZNAK,
TO
JE
VELIKA
MILOST.
ZNAČI
DA
VAM
JE
GOSPODIN,
VAMA
ILI
VAŠEM
POKOJNIKU,
NAMIJENIO
VJEČNI
ŽIVOT.
STRAŠNO
VELIKA
MILOST!

Zato nemojte tračiti BOŽJE MILOSTI. Nemojte se bojati vjerovati. Jer ste izabrani. Jadni li su oni kojima Gospodin ne šalje svoje znakove. Za njih se moramo moliti. Jer oni još uvijek nisu u BOŽJOJ MILOSTI. A mi koji jesmo moramo pomoći

onima koji od nas to traže. Jer, koliko je BOŽJA MILOST

velika privilegija tolika je to i velika odgovornost. Kada ćemo jednom pred Gospodina, On će nas pitati što smo učinili sa onim silnim porukama koje nam je slao za nas i za druge. Što ćemo mu reći?

DA

NISMO

ZNALI,

NISMO

ČULI,

NISMO

PREPOZNALI?

Nemojte da budete kao onaj čovjek koji se utapao pa je tražio od Boga pomoć da ga spasi. Pa mu je Bog poslao neko stablo da se za njega primi. No on se nije primio za njega jer je mislio da će doći Bog da ga spasi. Pa mu je Bog poslao i pojas za spasavanje da se uhvati za njega i spasi. Ali ga je taj čovjek propustio čekajući Boga da ga spasi. Onda mu je Bog poslao i čamac s ljudima da ga spase. Ali čovjek im je kazao da ne treba, da će doći Bog pa će ga spasiti. Na kraju se čovjek utopi i kada je došao pred Gospodina upitao Ga je: "Gospodine, ja sam se utapao i molio Te da me dođeš spasiti a Ti nisi došao."

A Gospodin mu kaže: "Čovječe, poslao sam ti i drvo i pojas za spasavanje i čamac a ti si sve to odbio, kako te nisam htio spasiti! Samo si ti bio ohol i nevjeran pa nisi htio prihvatiti pomoć kako sam ti slao nego onako kako si si ti zamislilo."

Zato prepoznavajmo Božje znakove i postupajmo po njima. Ako nismo sigurni u njihovo značenje, kleknimo i pitajmo Gospodina da vam ih razjasni. I ŠUTITE. GOSPODIN ĆE VAM POJASNITI.